

## Translation Strategies of Temple Names to Chinese - The Case Study of 11 Tourist Provinces in Thailand

### กลวิธีการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีน กรณีศึกษา 11 จังหวัดท่องเที่ยวในประเทศไทย

Watcharapon Sirisuwilai\*

วัชรพล ศิริสุวิไล

Paweena Phattharasiroj

ปวีณา ภัทรศิริโรจน์

Latisha Nakkawong

ลติษา นัคคาวงศ์

Faculty of Humanities and Social Science, Khon Kaen University, Thailand

Charoonluk Naree

จรรยาลักษณ์ นารี

Rotsatorn Maliwan

รศช มะลิวัลย์

Khon Kaen University Library, Thailand

College of Graduate Studies in Management,

Khon Kaen University, Thailand

#### Corresponding author\*

e-mail: watsir@kku.ac.th

Received 28-05-2024

Revised 05-08-2024

Accepted 26-08-2024

DOI: 10.69598/artssu.2024.3530.

**Keywords:** temple names, tourist provinces, Thailand, translation strategy, Thai to Chinese translation

**คำสำคัญ:** ชื่อวัด, จังหวัดท่องเที่ยว, ประเทศไทย, กลวิธีการแปล, การแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน

#### Abstract

**Objectives:** This study aims to analyze and examine the translation strategies of Thai temple names into Chinese in Thailand's tourist provinces.

**Methods:** The research was conducted using a mixed-method research methodology. The names of 110 temples were collected from 11 popular tourist provinces and travel route destinations for Chinese tourists.

**Results:** The results showed that Chinese translation strategies consisted of four types: transliteration, meaning translation, mixed strategies translation, and new naming. These four strategies could be divided into 20 subcategories. Mixed strategies translation was the most used, with 78 names (70.91%) and 11 subcategories. New naming was the second most used, with 25 names (22.73%) and 5 subcategories. Meaning translation was third, with 6 names (5.45%) and 4 subcategories. Lastly, transliteration was the least used, with only 1 name (0.91%).

**Application of this study:** The results and contributions of this study can serve as guidelines for translating Thai temple names into Chinese, enhancing the ability to attract and support Chinese tourists visiting Thailand.

#### บทคัดย่อ

**วัตถุประสงค์:** บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อวัดไทยในจังหวัดท่องเที่ยวเป็นภาษาจีนด้วยรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน

**วิธีการศึกษา:** งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน รวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างชื่อวัดทั้งสิ้น 110 รายชื่อจาก 11 จังหวัดท่องเที่ยวที่ชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวหรือเส้นทางท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการวิเคราะห์

**ผลการศึกษา:** จากการศึกษพบว่า กลวิธีที่นำมาใช้แปลชื่อวัดไทยในแหล่งท่องเที่ยว มีทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่ การทับศัพท์ การแปลความหมาย การแปลผสมผสาน และการตั้งชื่อใหม่ โดยกลวิธีการแปลทั้ง 4 รูปแบบยังสามารถแบ่งได้อีก 20 กลวิธีการแปลย่อย การแปลผสมผสานเป็นกลวิธีที่ถูกใช้มากที่สุด พบมากที่สุด 78 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70.91 โดยสามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้อีก 11 กลวิธี การตั้งชื่อใหม่เป็นกลวิธีที่ถูกใช้มากเป็นอันดับ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 25 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.73 ซึ่งยังสามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้อีก 5 กลวิธี การแปลความหมายเป็นกลวิธีที่ถูกใช้มากเป็นอันดับที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 6 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.45 และสามารถแยกย่อยได้อีก 4 กลวิธี กลวิธีการแปลแบบทับศัพท์เป็นกลวิธีที่พบน้อยที่สุดเพียง 1 รายชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.91 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

**การประยุกต์ใช้:** ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีนเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการดึงดูดและรองรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางท่องเที่ยวมายังประเทศไทย

## บทนำ

“วัด” เป็นศาสนสถานที่สำคัญของพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชากรชาวไทยกว่าร้อยละ 93.5 (National Statistical Office, 2023) นับถือและเป็นศาสนาประจำชาติไทย (Thammakosachan, 2015) เป็นที่พำนักของสงฆ์และนักบวช และประกอบศาสนกิจของพุทธศาสนิกชนสามารถกล่าวได้ว่า วิถีชีวิตของคนไทยในอดีตมีวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชน (Channgam, 1987) ที่บรรพบุรุษคนไทยได้ประพฤติ ปฏิบัติสืบสานตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาอย่างช้านานจนถึงปัจจุบัน พระพุทธศาสนาจึงกลายเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรมไทย เป็นรากฐานวิถีชีวิตของคนไทยในหลาย ๆ ด้าน อาทิ ด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ภาษาทัศนคติแนวคิด ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปกรรมไทย ปัจจุบันนอกจากการเข้าวัดประกอบพิธีทางศาสนาเพื่อความเป็นสิริมงคลแล้ว เรายังมีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าไปเยี่ยมชมความงดงามของสถาปัตยกรรมและศิลปกรรม (Woraphon, 2003) ที่นับว่า “วัด” เป็นหนึ่งในสถาปัตยกรรมไทยที่ทรงคุณค่า มีเอกลักษณ์ ความวิจิตรงดงาม ถึงแม้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายประเทศหนึ่ง เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะวิทยาการ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์หรือแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ แต่ “วัด” กลับกลายเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ประหนึ่งหัวใจหลักของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว (Chitpakdee, Dokbua & Anothai, 2020; Ruttanavisanon & Agmapisarn, 2022; Silawanna, 2007; Srisawan & Kaewluan, 2007) ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ในการเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยมาโดยตลอด (Madhyamapurush, 2009) โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน (Amornkosit, 2019; Nie, 2013) ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2561 เป็นต้นมาและมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง (Digital Government Development Agency, 2024; Ministry of Tourism and Sports, 2024)

ในด้านการท่องเที่ยวการแปลชื่อเฉพาะเพื่อการสื่อสารและให้บริการประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวอันเป็นสิ่งทีหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากชื่อเฉพาะเป็นคำนามที่เป็นชื่อเรียกเฉพาะของสถานที่ คน สัตว์ สิ่งของที่ปรากฏในพื้นที่ที่แตกต่างทั้งในด้านวัฒนธรรม ภาษาและบริบทแวดล้อม (Caiazza et al, 2020) “ชื่อ” มักจะเป็นสิ่งแรกที่สะดุดความสนใจ เพราะชื่อนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบอกความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ (Premsrirat & Khamhiran, 1984) อีกทั้งยังสามารถสะท้อนลักษณะหรือบ่งบอกสภาพของสิ่ง ๆ นั้น (Helleland, 2009; Clark, 1998) รวมไปถึง สภาพแวดล้อม ลักษณะภูมิประเทศ ความรู้สึกนึกคิด ความเจริญองงามทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในสังคม (Alderman, 2016; Tungkahotara, 2004) การแปลชื่อสิ่งของ วัตถุ กิจกรรมหรือสถานที่ที่ไม่เคยปรากฏหรือไม่เป็นที่รู้จักคุ้นชินในภาษาปลายทางก็ย่อมเป็นเรื่องธรรมดาที่ภาษาปลายทางจะไม่มีคำที่ใช้เรียกหรือใช้แสดงความหมายของคำเฉพาะนั้น ๆ ด้วยเหตุดังกล่าว ในกระบวนการการแปลผู้แปลจึงจำเป็นต้องค้นหาและใช้กลวิธีที่แตกต่างหลากหลายเพื่อใช้ในการถ่ายทอดชื่อเฉพาะของตนไปยังภาษาปลายทาง (Chomphichit, 2023 ; Pinmanee, 2011)

การศึกษาเรื่องการแปลชื่อเฉพาะโดยเฉพาะการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นภาษาจีนนั้นได้รับความสนใจในการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นเติบโตอย่างต่อเนื่อง นำมาซึ่งความต้องการภาษาต่างประเทศของนักท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยเฉพาะภาษาจีน (Dechawongse & Gomaratut, 2014) Jatupornpimol (2014) ได้ทำการศึกษาการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน โดยได้นำเสนอไว้ว่าชื่อสถานที่ควรจะมีการแปลที่เป็นเอกภาพ เนื่องจากชื่อที่แปลต่างกันอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดและจดจำได้ยาก Todongtong & Netsombutphol (2019) ได้ศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยในภาษาจีน โดยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ Guide to Thailand Chaitheerasuwet & Srihirun (2019) ได้ศึกษา ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวล้าปาง: กลวิธีและข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน Prapagorn (2022) ได้ศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี (ลพบุรี สิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน Chomphichit (2023) ได้ศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวไทยเป็นภาษาจีนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากหนังสือประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว (ไท์กั๋ว) Tongkaw et al. (2023) ได้ศึกษาการแปลแบบถอดเสียงชื่อโบราณสถานภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าการแปลชื่อเฉพาะหรือชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นมีความหลากหลายในด้านกลวิธีซึ่งถึงแม้ว่าจะเป็นกรแปลชื่อแหล่งท่องเที่ยวเช่นเดียวกันแต่ผลการวิเคราะห์นั้นชี้ให้เห็นว่ามีความหลากหลายและแตกต่างในด้านจำนวนของกลวิธีในการใช้แปลและยังสามารถแยกย่อยได้อีกซึ่งแต่ละวิธีจะมีจุดที่จุดเด่นแตกต่างกัน (Chomphichit, 2023) โดยปัญหาที่พบจากการแปลนั้นมีสาเหตุจากการขาดความเข้าใจด้านการแปลของผู้แปล

ความชำนาญในการใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทย ขาดความเข้าใจบริบทและวัฒนธรรม อีกทั้งขาดความรอบคอบในการตรวจหาข้อผิดพลาด (Chaitheerasuwet & Srihirun, 2019) ก่อนลงมือแปลผู้แปลนั้นควรศึกษาข้อมูล ประวัติ ลักษณะเด่น และวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ของสถานที่นั้น ๆ เพื่อให้การแปลออกมาเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (Tongkaw et al, 2023) โดยแตกต่างกันไปตามบริบทของแหล่งและวัฒนธรรมอันโดดเด่นของแต่ละพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยว

นอกเหนือไปจากนั้นจากการทบทวนการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นที่ศึกษา “วัด” ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ถูกนำมาศึกษาโดยตลอด (Chaitheerasuwet & Srihirun, 2019; Chomphichit, 2023; Jatupornpimol, 2014; Prapagorn, 2022; Todongtong & Netsombutpho, 2019; Tongkaw et al, 2023) เนื่องจากวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวใดก็ถูกจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ แต่หาก “วัด” ไม่เคยถูกหยิบยกขึ้นมาศึกษาอย่างละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแปลชื่อจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน จึงเป็นที่มาของการศึกษากลวิธีการแปลชื่อวัดในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของไทยครั้งนี้ โดยรวบรวมข้อมูลรายชื่อวัดตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่ชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย (Department International Trade Promotion, 2023) อีกทั้งจังหวัดใกล้เคียงที่เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลแต่ละแบบของชื่อวัดไทยที่ถูกแปลเป็นภาษาจีน

## วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษากลวิธีการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีนกรณีศึกษา 11 จังหวัดท่องเที่ยวในประเทศไทย

## วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Methods Research) เพื่อมุ่งศึกษากลวิธีการแปลชื่อวัดในแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นภาษาจีน โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

1) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปล การแปลภาษาไทย-ภาษาจีน การแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่ รูปแบบและโครงสร้างในการตั้งชื่อวัดไทย ประวัติและที่มาของวัดเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

2) เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างรายชื่อวัดในแหล่งท่องเที่ยวจากแหล่งข้อมูล

3) วิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อวัดภาษาจีนโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ Newmark (1982) Pinmanee (2011) และ Thamcharoenkit (2010) นำข้อมูลที่จัดกลุ่มแล้วทำการคำนวณหาค่าความถี่ร้อยละทางสถิติและดำเนินการวิเคราะห์กลวิธีการแปลรูปแบบต่าง ๆ ที่จำแนกได้

4) สรุปผลการศึกษาด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ซึ่งเป็นการบรรยายอธิบายตามข้อเท็จจริงและผลการศึกษาดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการศึกษาเชิงปริมาณโดยนำเสนอในรูปแบบค่าความถี่และค่าร้อยละ

## 1. กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ชื่อวัดภาษาจีนในจังหวัดท่องเที่ยว 11 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย กรุงเทพมหานคร พระนครศรีอยุธยา พังงา แม่ฮ่องสอน ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี กระบี่ และภูเก็ต จำนวน 110 ชื่อจาก 90 วัด ใน 11 จังหวัด โดยอ้างอิงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยที่ชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (Department International Trade Promotion, 2023)

2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลโดยสำรวจรายชื่อวัดจากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือของประเทศเช่น เว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเว็บไซต์แนะนำการท่องเที่ยวที่มีวัดในโปรแกรมท่องเที่ยวและศึกษาจากรายชื่อวัดที่ชาวจีนนิยมเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ได้แก่

1. <http://amazingthailand.org.cn/Content/Index/lists/catid/110.html>
2. [www.thaiholidayguide.com](http://www.thaiholidayguide.com)

3. <https://ctrip.com>
4. <https://cn.tripadvisor.com>
5. <https://www.agoda.com/zh-cn/travel-guides/thailand/>
6. <https://thailand.tripcanvas.co/zh/>

3. วิธีการคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกชื่อวัดที่ได้รับความนิยมที่ได้รับการแนะนำจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่ง หรือได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวโดยตรวจสอบข้อมูลซ้ำด้วยการนำชื่อวัดไปตรวจสอบจากโปรแกรมค้นหาอีกครั้ง อีกทั้งยังเก็บรวบรวมรายชื่อวัดที่มีชื่อแปลภาษาจีนหลายชื่อและตรวจสอบซ้ำด้วยการค้นหาด้วยโปรแกรมค้นหาเพื่อตรวจสอบว่ามีการใช้งานจริง

## 2. เครื่องมือการศึกษา

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตารางบันทึกและจำแนกรายชื่อวัดในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามหมวดหมู่กลวิธีการแปลแต่ละวิธี

## ผลการศึกษา

### 1. ภาพรวมกลวิธีการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีน

จากกลุ่มตัวอย่างข้อมูลชื่อวัดทั้งสิ้น 110 รายชื่อจาก 11 จังหวัดท่องเที่ยวที่ชาวจีนนิยมเดินทางท่องเที่ยวหรือเส้นทางท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งการหาค่าเฉลี่ยร้อยละได้ผลการศึกษาดัง Table 1

**Table 1** contents of translation strategies

Translation strategies	Total	Percentage
1. transliteration	1	0.91
2. free translation	6	5.45
3. mixed strategies	78	70.91
4. new naming	25	22.73
<b>Total</b>	<b>110</b>	<b>100.00</b>

ผลการศึกษาพบว่า มีการใช้กลวิธีการแปลชื่อวัดในภาษาไทยเป็นภาษาจีนทั้งสิ้น 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการทับศัพท์พบ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.91 กลวิธีการแปลความหมายพบ 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.45 กลวิธีการแปลผสมผสานพบ 78 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70.91 และกลวิธีการตั้งชื่อใหม่พบ 25 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.73 โดยแต่ละกลวิธีนั้นยังสามารถแยกย่อยได้อีก ได้แก่ การแปลความหมาย สามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้อีก 4 กลวิธี (ดู 2.2) การแปลผสมผสานสามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้อีก 11 กลวิธี (ดู 2.3) และการตั้งชื่อใหม่ สามารถแยกเป็นกลวิธีย่อยได้อีก 5 กลวิธี (ดู 2.4) อีกทั้งยังพบว่ากลวิธีการแปลความหมาย การแปลผสมผสานและการตั้งชื่อใหม่สามารถจำแนกออกเป็นกลวิธีย่อยต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

## 2. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีน

### 2.1 กลวิธีการทับศัพท์

กลวิธีการทับศัพท์ คือ กลวิธีการแปลที่เลือกคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงมาแทนที่คำในภาษาไทย ซึ่งลำดับการเรียงคำยังคงยึดตามโครงสร้างในภาษาไทย จากการศึกษาค้นคว้าชื่อวัดที่ใช้กลวิธีการทับศัพท์มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.91 ของชื่อวัดทั้งหมด ดัง Table 2

Table 2 contents of Transliteration strategies

Transliteration	Total	Percentage
1. Transliteration of every syllable	1	0.91

กลวิธีการทับศัพท์ที่พบเป็นการทับศัพท์ทุกพยางค์ โดยเลือกคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนกับคำในภาษาไทย โดยจำนวนพยางค์ในภาษาแปลจะเท่ากับภาษาต้นฉบับภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 1 ภาษาไทย วัดร่องขุน  
ภาษาจีน 洼龙坤

จากตัวอย่างที่ 1 พบว่า “วัดร่องขุน” ใช้คำว่า 洼龙坤 (wā lóng kūn) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “洼” ใช้แทนเสียงคำว่า วัด “龙” ใช้แทนเสียงคำว่า ร่อง และ “坤” ใช้แทนคำว่า ขุน

## 2.2 กลวิธีการแปลความหมาย

กลวิธีการแปลความหมาย คือ กลวิธีการแปลที่ผู้แปลเลือกคำในภาษาจีนที่มีความหมายตรงกันมาแทนที่คำในภาษาไทย มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษาตามหลักไวยากรณ์ในภาษาจีน จากการศึกษพบว่าชื่อวัดที่ใช้กลวิธีการแปลความหมายมีจำนวนทั้งสิ้น 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ของชื่อวัดทั้งหมด สามารถจำแนกออกได้เป็น 4 กลวิธีย่อย ดัง Table 3

Table 3 contents of free translation strategies

Free translation	Total	Percentage
1) literal translation	1	16.67
2) literal translation with omits Temple's royal ranking title	1	16.67
3) translation with omit some part of words	1	16.67
4) translation with omits some part of words and Temple's royal ranking title	3	50.00
<b>Total</b>	<b>6</b>	<b>100</b>

2.2.1 การแปลความหมายแบบตรงคำ คือ กลวิธีการแปลที่ผู้แปลคัดเลือกคำในภาษาจีนที่มีความหมายตรงกันทุกคำมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยไม่มีการเสริมคำหรือตัดคำ และโครงสร้างภาษาจะปรับเปลี่ยนตามหลักไวยากรณ์ในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของกลวิธีการแปลความหมาย

ตัวอย่างที่ 2 ภาษาไทย วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร (วัดภูเขาทอง)  
ภาษาจีน 金山寺

จากตัวอย่างที่ 2 จะเห็นว่า “วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 金山寺 (jīn shān sì) หมายถึง “วัดภูเขาทอง” ซึ่งเป็นชื่อวัดที่คนทั่วไปนิยมเรียกกัน โดยคำว่า “金” หมายถึง ทอง “山” หมายถึง ภูเขา และ “寺” หมายถึง วัด

2.2.2 การแปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานะันดรศักดิ์ของวัด คือ กลวิธีการแปลที่ผู้แปลคัดเลือกคำในภาษาจีนที่มีความหมายตรงกันทุกคำมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยไม่มีการเสริมคำหรือตัดคำ ซึ่งโครงสร้างภาษาจะปรับเปลี่ยนตามหลักไวยากรณ์ในภาษาจีน และมีการละฐานะันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของกลวิธีการแปลความหมาย

ตัวอย่างที่ 3 ภาษาไทย วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร  
ภาษาจีน 大佛塔寺

จากตัวอย่างที่ 3 จะเห็นว่า “วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร” ใช้คำว่า 大佛塔寺 (dà fó tā sì) ในภาษาจีน โดยแปลความหมายคำว่า เจดีย์ เป็นคำว่า “佛塔” แปลคำว่า หลวง เป็นคำว่า “大” ซึ่งคำว่า หลวง (ว.) หมายถึง ใหญ่ (Office of the Royal Society, 2011) และแปลคำว่า วัด เป็นคำว่า “寺” โดยละคำว่า “วรวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่นำมาแปล

**2.2.3 การแปลความหมายแบบตัดคำ** คือ กลวิธีการแปลที่ผู้แปลคัดเลือกคำในภาษาจีนที่มีความหมายตรงคำมาแทนที่คำในภาษาไทยบางส่วน และมีบางส่วนที่ถูกตัดทิ้ง เพื่อให้มีความกระชับ ง่ายต่อความเข้าใจ และยังคงยึดตามโครงสร้างภาษาในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ของกลวิธีการแปลความหมาย

ตัวอย่างที่ 4 ภาษาไทย วัดร่องเสือเต้น  
ภาษาจีน 舞虎寺

จากตัวอย่างที่ 4 จะเห็นว่า “วัดร่องเสือเต้น” ใช้คำว่า 舞虎寺 (wǔ hǔ sì) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “舞” หมายถึง เต้น “虎” หมายถึง เสือ “寺” หมายถึง วัด โดยตัดคำว่า “ร่อง” ออกไม่ได้นำมาแปล

**2.2.4 การแปลความหมายแบบตัดคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การคัดเลือกคำในภาษาจีนที่มีความหมายตรงคำมาแทนที่คำในภาษาไทยบางส่วน โดยตัดบางส่วนทิ้ง เพื่อให้คำในภาษาจีนมีความกระชับเข้าใจง่ายขึ้น และมีการละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของกลวิธีการแปลความหมาย

ตัวอย่างที่ 5 ภาษาไทย วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 黎明寺

จากตัวอย่างที่ 5 จะเห็นว่า “วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 黎明寺 (lǐ míng sì) ในภาษาจีน โดยแปลความหมายคำว่า อรุณ เป็นคำว่า “黎明” ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการตัดคำว่า “ราชวราราม” ออกไม่ได้นำมาแปล และแปลความหมายคำว่า วัด เป็นคำว่า “寺” โดยละคำว่า “ราชวรมหาวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ออกไม่ได้นำมาแปล

ตัวอย่างที่ 6 ภาษาไทย วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 善见寺

จากตัวอย่างที่ 6 จะเห็นว่า “วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 善见寺 (shàn jiàn sì) ในภาษาจีน ซึ่งคนทั่วไปเรียก “วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร” สั้น ๆ ว่า “วัดสุทัศน์” มีความหมายว่า “งดงาม น่าดู น่าชม” (Office of the Royal Society, 2011) แปลเป็นภาษาจีนได้ว่า “善见” ซึ่ง “善” มีความหมายว่า ความงาม สดงาม และ “见” มีความหมายว่า มองเห็น (Iamworamate, 2019) ซึ่งประกอบกันโดยให้ความหมายว่า งดงามน่าชม โดยตัดคำว่า “เทพวราราม” ออกไม่ได้นำมาแปล และแปลความหมายคำว่า วัด เป็นคำว่า “寺” โดยละคำว่า “ราชวรมหาวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

ตัวอย่างที่ 7 ภาษาไทย วัดราชนันทารามวรวิหาร  
ภาษาจีน 王孙寺

จากตัวอย่างที่ 7 จะเห็นว่า “วัดราชนันทารามวรวิหาร” ใช้คำว่า 王孙寺 (wáng sūn sì) ในภาษาจีน โดยคำว่า “ราชนันทา” มีความหมายว่า หลานของพระมหากษัตริย์ ซึ่งแปลเป็นภาษาแปลได้ว่า “王孙” และ “ราชนันทาราม” เป็นการสมาสคำจากราช (ราชา) + นันทา (หลาน) + อาราม (วัด ที่อยู่ของพระ) เนื่องจากคำว่า “ราม” มาจากคำว่า “-าราม” ที่หมายถึง “วัด” จากการสมาสคำ (Chomrom Tham Thara, 2015) จึงมีการตัดคำนี้ออกไม่ได้นำมาแปล เพราะจะซ้ำกับคำว่า “วัด” ที่เป็นคำบ่งบอกสถานที่ที่หมายถึง “寺” และตัดคำว่า “วรวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

### 2.3 กลวิธีการแปลผสมผสาน

กลวิธีการแปลผสมผสาน คือ กลวิธีการแปลที่นำการแปลสองรูปแบบหรือมากกว่ามาผสมกัน โดยมีกลวิธีการทับศัพท์และกลวิธีการแปลความหมายเป็นกลวิธีการแปลหลัก โครงสร้างภาษาโดยรวมจะมีการปรับให้สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ในภาษาจีน อาจมีการเพิ่มหรือเสริมคำเพื่อขยายความหมายให้ชัดเจนขึ้น หรืออาจมีการตัดคำบางคำทิ้งเพื่อให้คำในภาษาจีนมีความกระชับและง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้อ่าน จากการศึกษาพบว่าชื่อวัดที่ใช้กลวิธีการแปลผสมผสานนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 78 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70.91 ของชื่อวัดทั้งหมด สามารถจำแนกออกเป็น 11 กลวิธีย่อย ดัง Table 4

Table 4 contents of mix strategies translation

Mix strategies translation	Total	Percentage
1. Transliteration + literal translation + omits Temple's royal ranking title	19	24.36
2. Transliteration + literal and non-literal translation with Temple's royal ranking title	2	2.56
3. Transliteration + literal translation	30	38.46
4. Transliteration + adding temple feature + literal translation	1	1.28
5. Transliteration +adding temple structural characteristics + adding enshrined Buddha image + literal translation	1	1.28
6. Transliteration with omit some word + adding temple highlight + literal translation + omits Temple's royal ranking title	1	1.28
7. Transliteration with omit some word or syllable + literal translation + omits Temple's royal ranking title	10	12.82
8. Transliteration with omit some word or syllable + literal translation	2	2.56
9. Transliteration with adding syllable + literal translation + omits Temple's royal ranking title	4	5.13
10. Transliteration with adding syllable + literal translation	3	3.85
11. Transliteration with omit and add syllable + literal translation + omits Temple's royal ranking title	5	6.41
<b>Total</b>	<b>78</b>	<b>100</b>

**2.3.1 การทับศัพท์แบบตรงคำและแปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย และแปลความหมายของสถานที่โดยละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 19 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.36 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 8 ภาษาไทย วัดบพิตรพิมุขวรวิหาร  
ภาษาจีน 博披披穆寺

จากตัวอย่างที่ 8 จะเห็นว่า “วัดบพิตรพิมุขวรวิหาร” ใช้คำว่า 博披披穆寺 (bó pī pī mù sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “บพิตรพิมุข” เป็น “博披披穆” ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีจำนวนพยางค์ในภาษาจีนเท่ากับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยละคำว่า “วรวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

**2.3.2 การทับศัพท์แบบตรงคำและแปลความหมายแบบตรงคำโดยแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดบางส่วน** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย และแปลความหมายฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัดแบบตรงคำเพียงบางส่วนอีกส่วนจะแทนที่ด้วยคำที่มีความหมายไม่ตรงกัน มีจำนวนทั้งสิ้น 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 9 ภาษาไทย วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 素塔贴瓦拉兰皇家大寺院

จากตัวอย่างที่ 9 จะเห็นว่า “วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 素塔贴瓦拉兰皇家大寺院 (sù tà tiē wǎ lā lán huángjiā dà sìyuàn) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “สุทัศนเทพวราราม” เป็น 素塔贴瓦拉兰 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีจำนวนพยางค์ในภาษาจีนเท่ากับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย และแปลความหมายคำว่า “ราชวรมหาวิหาร” ราช (ราชา-พระราชา) + วร (วะ-ระ ประเสริฐ วิเศษ เลิศ) + มหา(มหันต(มหา) ยิ่งใหญ่ กว้างขวาง) + วิหาร (วิ-หา-ระ (วิหาร) ที่อยู่ โดยทั่วไป หมายถึงวัด) (Chomrom Tham Thara, 2015) เป็น 皇家大寺院 ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัด โดยใช้กลวิธีการแปลความหมายแบบตรงคำบางส่วน โดยใช้คำว่า “皇家” แปลว่า ราชวงศ์ แทนที่คำว่า “ราช (ราชา-พระราชา)” เพื่อปรับความหมายของคำให้กว้างขึ้นโดยละการแปลคำว่า วร-(วะ-ระ) ที่มีความหมายว่าประเสริฐ ในขณะที่ “มหาวิหาร” ใช้กลวิธีการแปลความหมายแบบตรงตัว โดยคำว่า “大” หมายถึง มหา และคำว่า “寺院” มีความหมายว่า วิหาร

ตัวอย่างที่ 10 ภาษาไทย วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร  
ภาษาจีน 波稳尼威皇家寺院

จากตัวอย่างที่ 10 จะเห็นว่า “วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร” ใช้คำว่า 波稳尼威皇家寺院 (bō wěn ní wēi huángjiā sìyuàn) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “บวรนิเวศ” เป็น 波稳尼威 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีจำนวนพยางค์ในภาษาจีนเท่ากับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย และแปลความหมายคำว่า “ราชวรวิหาร” ราช (ราชา-พระราชา) + วร (วะ-ระ ประเสริฐ วิเศษ เลิศ) + วิหาร (วิ-หา-ระ (วิหาร) ที่อยู่ โดยทั่วไปหมายถึงวัด) (Chomrom ThamThara, 2015) เป็น 皇家寺院 ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัด โดยใช้กลวิธีการแปลความหมายแบบตรงคำบางส่วน เนื่องจากคำว่า “皇家” แปลว่า ราชวงศ์ แทนที่คำว่า “ราช (ราชา-พระราชา)” เพื่อปรับความหมายของคำให้กว้างขึ้นโดยละการแปลคำว่า วร-(วะ-ระ) ที่มีความหมายว่า ประเสริฐ ในขณะที่ “วิหาร” ใช้กลวิธีการแปลความหมายแบบตรงตัว โดยคำว่า “寺院” มีความหมายว่า วิหาร

**2.3.3 การทับศัพท์แบบตรงคำและการแปลความหมายแบบตรงคำ** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย และแปลความหมายของชื่อสถานที่แบบตรงคำ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 38.46 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 11 ภาษาไทย วัดไชยธาราราม (วัดฉลอง)  
ภาษาจีน 查龙寺

จากตัวอย่างที่ 11 จะเห็นว่า “วัดไชยธาราราม” ใช้คำว่า 查龙寺 (chá lóng sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “ฉลอง” ซึ่งเป็นชื่อวัดอีกชื่อที่คนนิยมเรียกกันเป็นคำว่า “查龙” โดยมีจำนวนพยางค์ในภาษาจีนเท่ากับจำนวนพยางค์ในภาษาไทย และแปลความหมายตรงตัวคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

**2.3.4 การทับศัพท์แบบตรงคำ + เสริมลักษณะวัด + แปลความหมายตรงคำ** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย เป็นการแปลแบบเพิ่มคำที่เป็นจุดเด่นของวัดและแปลความหมายของสถานที่แบบตรงคำ มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.28 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 12 ภาษาไทย วัดกลาง  
ภาษาจีน 堪塔寺

จากตัวอย่างที่ 12 จะเห็นว่า “วัดกลาง” ใช้คำว่า 堪塔寺 (kān tā sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “กลาง” เป็นคำว่า “堪” ซึ่งเป็นชื่อของวัด และแปลความหมายตรงตัวคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยมีการนำจุดเด่นของวัดคือ 塔 ซึ่งเป็นพระเจดีย์องค์ใหญ่ที่ประดิษฐานอยู่กลางลานวัดมาแปลเสริม เพื่อให้นักท่องเที่ยวทราบถึงจุดเด่นของสถานที่



**2.3.5 การแปลแบบเสริมลักษณะทางโครงสร้างวัด + การทับศัพท์แบบตรงคำ + ลักษณะของพระพุทธรูปที่ประดิษฐานภายในวัด + แปลความหมายตรงคำ** คือ การนำลักษณะโครงสร้างหรือส่วนประกอบของวัดมาแปล ผสมกับนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย นำลักษณะของพระพุทธรูปที่ประดิษฐานในวัดมาแปล และแปลความหมายของสถานที่แบบตรงคำ มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.28 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 13 ภาษาไทย วัดสุวรรณคูหา (วัดถ้ำ)  
ภาษาจีน 岩洞卧佛寺

จากตัวอย่างที่ 13 วัดสุวรรณคูหาเป็นวัดที่ตั้งบนภูเขาซึ่งมีถ้ำจำนวนมากในพื้นที่ยอดเขาและถ้ำใหญ่ซึ่งเป็นถ้ำที่อยู่ล่างสุดซึ่งภายในถ้ำมีพระพุทธรูปสำคัญประดิษฐานอยู่คือพระพุทธรูปไสยาสน์ (พระนอน) (Ministry of Tourism and Sports, 2024) ดังนั้นการแปล “วัดสุวรรณคูหา” จึงใช้คำว่า 岩洞卧佛寺 (yán dòng wò fó sì) ในภาษาจีน โดยใช้คำว่า “洞” ที่มาจากคำว่า “洞穴” หมายถึง ถ้ำ ซึ่งเป็นอีกชื่อหนึ่งของวัดที่คนทั่วไปนิยมเรียกกัน มีการใช้คำว่า “寺” ที่เป็นการแปลความหมายแบบตรงตัวหมายถึงวัด และมีการใช้คำว่า “岩” ซึ่งหมายถึง หิน มาอธิบายลักษณะโครงสร้างของวัดว่าเป็นถ้ำหิน มีการใช้คำว่า “卧佛” ที่หมายถึงพระพุทธรูปไสยาสน์ (พระนอน) มาแปลเพื่อบ่งบอกจุดเด่นของวัดว่ามีพระพุทธรูปไสยาสน์ประดิษฐานอยู่

**2.3.6 การทับศัพท์แบบตัดคำ + การแปลความหมายแบบเพิ่มคำที่เป็นลักษณะเฉพาะของวัด+ แปลความหมายตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยทับศัพท์เพียงส่วนหนึ่งของชื่อเต็มของวัด นำลักษณะเฉพาะของวัดมาแปล และแปลความหมายของสถานที่โดยละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.28 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 14 ภาษาไทย วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร  
ภาษาจีน 巴翁僧王寺

จากตัวอย่างที่ 14 จะเห็นว่า วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร ใช้คำว่า 巴翁僧王寺 (bā wēng sēng wáng sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “บวร” เป็นคำว่า 巴翁 และตัดคำว่า “นิเวศ” ออกไม่ได้นำมาทับศัพท์ด้วย และแปลความหมายตรงตัวคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยมีการแปลเสริมจุดเด่นของวัดคือ “僧王” ซึ่งหมายถึง พระสังฆราช เพื่อบ่งบอกว่าวัดนี้เป็นที่อยู่ของพระสังฆราช

**2.3.7 การทับศัพท์แบบตัดคำหรือพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยทับศัพท์เพียงส่วนหนึ่งของชื่อเต็มของวัด และแปลความหมายของสถานที่โดยละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.82 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 15 ภาษาไทย วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 拉康寺

จากตัวอย่างที่ 15 จะเห็นว่า “วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 拉康寺 (lā kāng sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์ชื่อวัดจากคำว่า “ระฆัง” เป็น 拉康 โดยตัดคำว่า “โฆสิตาราม” ออกไม่ได้นำมาทับศัพท์ด้วย และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึงวัด โดยละคำว่า “วรมหาวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

**2.3.8 การทับศัพท์แบบตัดคำหรือพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำ** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยทับศัพท์เพียงส่วนหนึ่งของชื่อเต็มของวัด และแปลความหมายของสถานที่ มีจำนวนทั้งสิ้น 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.56 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 16 ภาษาจีน วัดพระธาตุแม่เย็น  
ภาษาจีน 美茵寺

จากตัวอย่างที่ 16 จะเห็นว่า “วัดพระธาตุแม่เย็น” ใช้คำว่า 美茵寺 (měi yīn sì) ในภาษาจีน มีการทับศัพท์ชื่อวัดจากคำว่า “แม่เย็น” เป็น 美茵 โดยตัดคำว่า “พระธาตุ” ออกไม่ได้นำมาทับศัพท์ด้วย และแปลความหมายแบบตรงคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

ตัวอย่างที่ 17 ภาษาไทย วัดพระธาตุดอยกองมู  
ภาษาจีน 帕德康摩寺

จากตัวอย่างที่ 17 จะเห็นว่า “วัดพระธาตุดอยกองมู” ใช้คำว่า 帕德康摩寺 (pà dé kāng mó sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์ชื่อวัดจากคำว่า “พระธาตุดอยกองมู” เป็น 帕德康摩 โดยตัดคำว่า “ธาตุ” ออกไม่ได้นำมาทับศัพท์ด้วยทำให้ชื่อวัดในภาษาแปลมีชื่อว่า “พระดอยกองมู” และแปลความหมายแบบตรงคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

**2.3.9 การทับศัพท์แบบเสริมพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยคำที่มีการนำมาแทนที่มีการเสริมพยางค์เพื่อให้เสียงของภาษาจีนมีความใกล้เคียงกับภาษาไทยมากที่สุด และแปลความหมายของสถานที่โดยละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.13 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 18 ภาษาไทย วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 查那松克朗寺

จากตัวอย่างที่ 18 จะเห็นว่า “วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 查那松克朗寺 (chá nà sōng kèlǎng sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “ชนะสงคราม” เป็น 查那松克朗 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “คราม” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า 克朗 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยละคำว่า “ราชวรมหาวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

ตัวอย่างที่ 19 ภาษาไทย วัดจักรวรรดิราชาวาสวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 查克拉瓦特拉查瓦寺

จากตัวอย่างที่ 19 จะเห็นว่า “วัดจักรวรรดิราชาวาสวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 查克拉瓦特拉查瓦寺 (chá kèlā wǎtè lā chá wǎ sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “จักรวรรดิราชาวาส” เป็น 查克拉瓦特拉查瓦 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “กร [กระ]” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า 克拉 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “วรรดิ” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า 瓦特 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยละคำว่า “วรมหาวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

**2.3.10 การทับศัพท์แบบเสริมพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำ** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยคำที่มีการนำมาแทนที่มีการเสริมพยางค์เพื่อให้ใกล้เคียงกับภาษาไทยมากที่สุด และแปลความหมายของสถานที่ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.85 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 20 ภาษาไทย วัดจงกลาง  
ภาษาจีน 琼可兰寺

จากตัวอย่างที่ 20 จะเห็นว่า “วัดจงกลาง” ใช้คำว่า 琼可兰寺 (qióng kě lán sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “จงกลาง” เป็น 琼可兰 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “กลาง” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็นคำว่า 可兰 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

ตัวอย่างที่ 21 ภาษาไทย วัดพระศรีสรรเพชญ์  
ภาษาจีน 菩斯里善佩寺

จากตัวอย่างที่ 21 จะเห็นว่า “วัดพระศรีสรรเพชญ์” ใช้คำว่า 菩斯里善佩寺 (pú sī lì shàn pèi sì) ในภาษาจีนโดยทับศัพท์จากคำว่า “พระศรีสรรเพชญ์” เป็น 菩斯里善佩 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “ศรี” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า 斯里 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

ตัวอย่างที่ 22 ภาษาไทย วัดศรีดอนชัย  
ภาษาจีน 斯里东柴寺

จากตัวอย่างที่ 22 จะเห็นว่า “วัดศรีดอนชัย” ใช้คำว่า 斯里东柴寺 (sī lì dōng chái sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “ศรีดอนชัย” เป็น “斯里东柴” ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการเสริมพยางค์ในคำว่า “ศรี” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า 斯里 ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ และแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด

**2.3.10 การทับศัพท์แบบตัดคำหรือพยางค์และเสริมพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด** คือ การนำคำในภาษาจีนที่ออกเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงกับภาษาไทยมาแทนที่คำในภาษาไทย โดยตัดพยางค์หรือคำบางส่วนเพื่อให้คำในภาษาจีนมีความกระชับและเสริมพยางค์หรือคำเพื่อให้เสียงของภาษาจีนมีความใกล้เคียงกับภาษาไทยมากที่สุด และแปลความหมายของสถานที่โดยละฐานันดรศักดิ์ของวัดที่ปรากฏอยู่ในชื่อเต็มของวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.41 ของกลวิธีการแปลแบบผสมผสาน

ตัวอย่างที่ 23 ภาษาไทย วัดมกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร  
ภาษาจีน 玛库卡萨亚拉姆寺

จากตัวอย่างที่ 23 จะเห็นว่า “วัดมกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร” ใช้คำว่า 玛库卡萨亚拉姆寺 (mǎ kù kǎ sà yà lǎ mǔ sì) ในภาษาจีน โดยทับศัพท์จากคำว่า “มกุฏกษัตริยาราม” เป็น 玛库卡萨亚拉姆 ซึ่งเป็นชื่อวัด โดยมีการตัดพยางค์คำว่า “ตรี” ออกจากคำในภาษาจีน และมีการเสริมพยางค์คำว่า “ราม” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทยเป็นคำว่า 拉姆 ซึ่งมี 2 พยางค์ในภาษาจีน และมีการแปลความหมายคำว่า “寺” ซึ่งหมายถึง วัด โดยละคำว่า “ราชวรวิหาร” ซึ่งเป็นฐานันดรศักดิ์ของวัดออกไม่ได้นำมาแปล

## 2.4 การตั้งชื่อใหม่

การตั้งชื่อใหม่ คือ กลวิธีที่ผู้แปลคัดเลือกคำในภาษาจีนมาตั้งชื่อใหม่ให้สอดคล้องกับชื่อวัดในภาษาไทย ซึ่งพิจารณาจากลักษณะสำคัญของวัดและมีการแปลความหมายเข้ามารวมด้วย โดยโครงสร้างภาษาตามหลักไวยากรณ์จะถูกปรับเปลี่ยนไปตามโครงสร้างภาษาตามหลักไวยากรณ์ในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.73 ของชื่อวัดทั้งหมด แบ่งได้เป็น 5 กลวิธีย่อย ดัง Table 5

Table 5 contents of new naming strategies

New naming strategies	Total	Percentage
1. naming from the color of the temple	4	16.00
2. naming according to the structural characteristics and main material used in the construction of the temple	7	28.00
3) naming from the enshrined Buddha image of the temple	6	24.00
4. naming from the temple's history	5	20.00
5. naming by adding the province name where the temple located	3	12.00
<b>Total</b>	<b>25</b>	<b>100.00</b>

**2.4.1 การตั้งชื่อตามสีวัด** คือ วัดในจังหวัดท่องเที่ยวทั้ง 11 จังหวัด บางวัดมีโครงสร้างที่มีสีเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นจึงมีการนำสีที่ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของวัดนั้น ๆ มาตั้งชื่อวัดในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของกลวิธีการตั้งชื่อใหม่

ตัวอย่างที่ 24 ภาษาไทย วัดเขียงยืน  
ภาษาจีน 红庙

จากตัวอย่างที่ 24 จะเห็นว่า “วัดเขียงยืน” ใช้คำว่า 红庙 (hóng miào) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “红庙” แปลว่า วัดสีแดง ซึ่งเป็นจุดเด่นของวัดที่มีวิหารแบบศิลปะล้านนาที่เป็นสีแดง

ตัวอย่างที่ 25 ภาษาไทย วัดเด่นสะหลีศรีเมืองแกน  
ภาษาจีน 蓝庙

จากตัวอย่างที่ 25 จะเห็นว่า “วัดเด่นสะหลีศรีเมืองแกน” ใช้คำว่า 蓝庙 (lán miào) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “蓝庙” แปลว่า วัดสีฟ้าหรือวัดสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นจุดเด่นของวัดที่มีวิหารพระธาตุหรือเจดีย์ที่มีสีน้ำเงินเด่นชัดรวมไปถึงรูปปั้นที่แสดงถึงความเชื่อเกี่ยวกับสัตว์ในป่าหิมพานต์ที่มีสีฟ้าเช่นกัน

**2.4.2 การตั้งชื่อตามลักษณะโครงสร้างและวัสดุหลักที่ใช้ในการก่อสร้างวัด** คือ โครงสร้างหรือวัสดุหลักที่มีลักษณะเฉพาะในการก่อสร้างวัดในแต่ละพื้นที่นั้นมีความเป็นเอกลักษณ์แตกต่างกัน ความเป็นเอกลักษณ์ด้านโครงสร้างวัดนี้จึงเป็นอีกกลวิธีหนึ่งในการนำมาตั้งชื่อวัดในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 28.00 ของกลวิธีการตั้งชื่อใหม่

ตัวอย่างที่ 26 ภาษาไทย วัดศรีสุพรรณ  
ภาษาจีน 银庙

จากตัวอย่างที่ 26 จะเห็นว่า “วัดศรีสุพรรณ” ใช้คำว่า 银庙 (yín miào) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “银庙” แปลว่า วัดเงิน ซึ่งเป็นจุดเด่นของวัดที่มีพระอุโบสถที่ทำมาจากเงินเป็นหลังแรกของโลก (Wat Srisuphan, 2024)

**2.4.3 การตั้งชื่อตามพระพุทธรูปที่ประดิษฐานภายในวัด** คือ พระพุทธรูปในประเทศไทยมีความแตกต่างและหลากหลายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูปปางต่าง ๆ ที่ประดิษฐานภายในวัด ดังนั้นจึงมีการนำพระพุทธรูปที่ประดิษฐานในวัดนั้น ๆ มาตั้งชื่อวัดในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.00 ของกลวิธีการตั้งชื่อใหม่

ตัวอย่างที่ 27 ภาษาไทย วัดพระศรีสรรเพชญ์  
ภาษาจีน 大觉寺

วัดพระศรีสรรเพชญ์ เป็นวัดหลวงประจำพระราชวังของกรุงศรีอยุธยา มีข้อความพระราชพงศาวดารระบุว่า สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ สร้างวัดแห่งนี้ขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1977 โดยมีพระพุทธรูปสำคัญประจำวัดที่เคยประดิษฐานอยู่ภายในวิหารหลวงของวัด ได้แก่ “พระศรีสรรเพชญ์ดาญาณ” พระพุทธรูปองค์นี้เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของกรุงศรีอยุธยาไม่ต่างไปจากพระแก้วมรกตของยุคกรุงเทพฯ (Laomanacharoen, 2023) จากตัวอย่างที่ 27 จะเห็นว่า “วัดพระศรีสรรเพชญ์” ใช้คำว่า 大觉寺 (dà jué sì) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “大觉寺” ซึ่งคำว่า “觉” มาจากคำว่า “知觉” ที่หมายถึง การรับรู้ การหยั่งรู้ โดยมีคำว่า “大” มาขยายว่าเป็นการหยั่งรู้ในทุกสิ่ง เพื่อสื่อถึงความหมายของชื่อพระศรีสรรเพชญ์ดาญาณ ที่มีความหมายว่า “ผู้มีญาณแห่งพระสรรเพชญ์มีญาณหยั่งรู้ในทุกสิ่ง” เมื่อนำมาแปลรวมกับคำว่า “寺” ที่แปลว่า วัด จึงหมายถึง “วัดพระศรีสรรเพชญ์”

**2.4.4 การตั้งชื่อตามประวัติและที่มาในแต่ละวัด** กล่าวคือ วัดในประเทศไทยเป็นวัดที่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นวัดที่มีอายุและความเป็นมายาวนาน ประวัติและที่มาของวัดของแต่ละวัดจึงเป็นอีกหนึ่งเอกลักษณ์ที่มีความน่าสนใจ เป็นอีกกลวิธีที่นำมาตั้งชื่อวัดในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลวิธีการตั้งชื่อใหม่

ตัวอย่างที่ 28 ภาษาไทย วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 九世皇庙

จากตัวอย่างที่ 28 จะเห็นว่า “วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 九世皇庙 (jiǔ shì huáng miào) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “九世皇” แปลว่า พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ไทยรัชกาลที่ 9 แห่งราชวงศ์จักรี กล่าวคือ “九世皇寺” เป็นวัดในพระบรมราชูปถัมภ์ มีสมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 19 เป็นประธานจัดสร้างวัด เพื่อให้เป็นวัดประจำรัชกาลของพระมหากษัตริย์ไทยรัชกาลที่ 9 (Chonburi Provincial Office of Buddhism, 2024; Wat Yansangwararam Chon Buri, 2018)

**2.4.5 การตั้งชื่อโดยเพิ่มชื่อจังหวัด** กล่าวคือ ประเทศไทยมีวัดอยู่ทั่วทั้งประเทศ การตั้งชื่อวัดในภาษาจีนอาจซ้ำกันในกรณีที่มีความคล้ายคลึงกันในด้านโครงสร้าง พระพุทธรูปที่ประดิษฐาน สีของโครงสร้าง หรือแม้แต่ความนิยมในการตั้งชื่อวัดในแต่ละภูมิภาคของประเทศ การตั้งชื่อวัดโดยเพิ่มชื่อจังหวัดมีจุดประสงค์เพื่อระบุจังหวัดที่เป็นตำแหน่งที่ตั้งของวัดจึงเป็นอีกกลวิธีในการตั้งชื่อวัดในภาษาจีน มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.00 ของกลวิธีการตั้งชื่อใหม่

ตัวอย่างที่ 29 ภาษาไทย วัดร่องเสือเต้น  
ภาษาจีน 清莱蓝庙

จากตัวอย่างที่ 29 จะเห็นว่า “วัดร่องเสือเต้น” ใช้คำว่า 清莱蓝庙 (qīng lái lán miào) ในภาษาจีน คำว่า “蓝庙” แปลว่า วัดสีฟ้าหรือวัดสีน้ำเงิน ซึ่งวัดเด่นสะหลีศรีเมืองแกน จ.เชียงใหม่ มีการใช้ชื่อดังกล่าวในภาษาจีน เนื่องจากจุดเด่นของวัด กล่าวคือ มีวิหาร พระธาตุหรือเจดีย์สีฟ้าหรือน้ำเงิน รวมไปถึงรูปปั้นต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเชื่อเกี่ยวกับสัตว์ในป่าหิมพานต์ที่มีสีฟ้า ในขณะที่วัดร่องเสือเต้น จ.เชียงราย ก็มีพระอุโบสถสีน้ำเงินซึ่งเป็นจุดเด่นของวัดเช่นกัน ดังนั้นจึงมีการเพิ่มชื่อจังหวัดคำว่า “清莱” (เชียงราย) ในชื่อภาษาจีนของวัดร่องเสือเต้นเพื่อให้ผู้รับสารทราบที่ตั้งของวัดตั้งกล่าวอยู่ในจังหวัดเชียงราย

ตัวอย่างที่ 30 ภาษาไทย วัดพระแก้ว (วัดป่าเยี้ยะ)  
ภาษาจีน 清莱玉佛寺

จากตัวอย่างที่ 30 จะเห็นว่า “วัดพระแก้ว” ใช้คำว่า 清莱玉佛寺 (qīng lái yù fó sì) ในภาษาจีน ซึ่งคำว่า “玉佛” แปลว่า พระแก้วมรกต และวัดพระแก้ว จ.เชียงราย มีพระแก้วมรกตประดิษฐานอยู่เช่นเดียวกับวัดพระศรีรัตนศาสดารามราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร และมีการใช้ชื่อวัดในภาษาจีนว่า “玉佛寺” เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีการเพิ่มชื่อจังหวัดคำว่า “清莱” (เชียงราย) ในชื่อวัดพระแก้วเพื่อให้ทราบถึงจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของวัด

ตัวอย่างที่ 31 ภาษาไทย วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร  
ภาษาจีน 曼谷玛哈泰寺

จากตัวอย่างที่ 31 จะเห็นว่า “วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร” ใช้คำว่า 曼谷玛哈泰寺 (màngǔ mā hā tài sì) มีการเพิ่มชื่อจังหวัด 曼谷 ซึ่งหมายถึง กรุงเทพมหานคร เนื่องจากชื่อวัดมหาธาตุอีกที่หนึ่งอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะฉะนั้นจึงมีการเพิ่มชื่อจังหวัด เพื่อบ่งบอกถึงจังหวัดที่ตั้งที่ต่างกัน

## สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีนสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้ การแปลชื่อวัดจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนมีการใช้ 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการทับศัพท์ กลวิธีการแปลความหมาย กลวิธีการแปลผสมผสาน และกลวิธีการตั้งชื่อใหม่ โดยการแปลผสมผสานเป็นกลวิธีที่พบมากที่สุด 78 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 70.91 รองลงมาได้แก่ การตั้งชื่อใหม่ 25 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.73 การแปลความหมาย 6 รายชื่อคิดเป็นร้อยละ 5.45 และ การทับศัพท์ 1 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.91

กลวิธีการแปลผสมผสานเป็นกลวิธีที่ถูกพบมากที่สุด อีกทั้งยังสามารถจำแนกได้ 11 กลวิธีย่อย โดยใน 11 กลวิธีย่อย กลวิธีย่อยที่ได้รับความนิยมนำมาใช้ในการแปลมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ การแปลทับศัพท์แบบตรงคำ + แปลความหมายแบบตรงคำ จำนวน 30 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 38.46 การทับศัพท์แบบตรงคำ + แปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด จำนวน 19 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.36 การทับศัพท์แบบตัดคำหรือพยางค์ + แปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด จำนวน 10 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.82 โดยการแปลแบบผสมผสานนี้จะมีทั้งการแปลทับศัพท์และการแปลความหมายแบบตรงคำร่วมกับการตัดหรือเสริมคำและพยางค์ เกี่ยวกับลักษณะทางโครงสร้างวัด ลักษณะของพระพุทธรูปที่ประดิษฐานภายในวัด จุดเด่นและลักษณะเฉพาะของวัดเข้าไปในกระบวนการแปล และจากข้อมูลทั้งหมด มีเพียง 2 รายชื่อวัดที่ถูกแปลโดยมิได้ละการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดในภาษาจีน แต่เป็นการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดบางส่วน ได้แก่ วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร (素塔贴瓦拉兰皇家大寺院) วัดบวรนิเวศราชวรวิหาร (波稳尼威皇家寺院)

กลวิธีการตั้งชื่อใหม่เป็นกลวิธีที่ถูกใช้มากเป็นอันดับ 2 มีจำนวน 25 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.73 กลวิธีการตั้งชื่อใหม่สามารถจำแนกได้ 5 กลวิธี ได้แก่ (1) การตั้งชื่อตามลักษณะโครงสร้างและวัสดุหลักที่ใช้ในการก่อสร้างวัด (2) การตั้งชื่อตามพระพุทธรูปที่ประดิษฐานภายในวัด (3) การตั้งชื่อตามประวัติความเป็นมาของวัด (4) การตั้งชื่อตามสีวัด และ (5) การตั้งชื่อโดยเพิ่มชื่อจังหวัด โดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย เป็นการนำจุดเด่นของวัดต่าง ๆ มาใช้ในการตั้งชื่อ ไม่ว่าจะเป็น สี จังหวัดที่ตั้ง โครงสร้าง พระพุทธรูปอันเป็นหัวใจหลักของวัด รวมถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวัดซึ่งจะทำให้ผู้เดินทางท่องเที่ยวที่นั่นสามารถรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ของวัดผ่านชื่อหรือสามารถเข้าใจบริบทต่าง ๆ เช่น จังหวัดที่ตั้ง พระพุทธรูปสำคัญ จุดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของวัด ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

การแปลความหมายเป็นกลวิธีที่พบการใช้มากเป็นอันดับ 3 จำนวน 6 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ของจำนวนรายชื่อทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์ การแปลความหมายนั้นสามารถแยกย่อยได้อีก 4 กลวิธี ได้แก่ (1) การแปลความหมายแบบตัดคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด (2) การแปลความหมายแบบตัดคำ (3) การแปลความหมายแบบตรงคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด และ (4) การแปลความหมายแบบตรงคำ ตามลำดับ สำหรับการแปลความหมายแบบตัดคำโดยละฐานันดรศักดิ์ของวัด เป็นกลวิธีย่อยที่พบการใช้มากที่สุด เนื่องจากชื่อวัดในประเทศไทยนั้นในหนึ่งวัดอาจจะมีชื่อเรียกหลายชื่อหรือมีชื่อที่คนพื้นที่ใช้เรียกมาอย่างยาวนานจนเคยชิน อีกทั้งการใช้ภาษาบาลีในชื่อวัดรวมถึงความแตกต่างด้านภาษาที่ไม่สามารถหาคำมาทดแทนเทียบเท่าได้ ซึ่งในทางกลับกันหากจะเก็บทุกคำในชื่อต้นทางภาษาไทยเป็นภาษาจีนอาจจำเป็นต้องใช้การแปลแบบทับศัพท์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าจากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบเพียง 1 รายชื่อที่ใช้กลวิธีการแปลแบบทับศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 0.91 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

พระอารามหลวงหรือวัดหลวง คือวัดที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ทรงสร้างหรือทรงบูรณปฏิสังขรณ์ หรือวัดที่ราษฎรสร้างแล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเข้าเป็นพระอารามหลวง การจัดแบ่งชั้นพระอารามหลวงและการจัดฐานันดรศักดิ์ของวัดนั้นเริ่มมีขึ้นในรัชกาลสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปีพุทธศักราช 2458 (Ministry of Religious Affairs, Department of Ecclesiastical Affairs, 1915) เมื่อครั้งอดีตเพื่อเป็นการสร้างเกณฑ์ในการบริหารจัดการวัดหลวง แต่ในขณะเดียวกันนั้น เกณฑ์ที่ถูกจัดทำขึ้นยังสามารถนำมาใช้จัดอันดับความสำคัญของวัดไปด้วย โดยแบ่งได้ตามฐานันดรศักดิ์ ดังนี้ “ราชวรมหาวิหาร” “ราชวรวิหาร” “วรมหาวิหาร” “วรวิหาร” และพระอารามหลวงชั้นสามัญ ส่วนใหญ่ให้ต่อท้ายว่า “พระอารามหลวง” (Chaplaincy Division, 2024) ซึ่งในแต่ละลำดับชั้นมีความแตกต่างกันด้าน ขนาดของสิ่งปลูกสร้าง วัตถุประสงค์ในการก่อสร้าง เช่น การสร้างหรือปฏิสังขรณ์แล้วพระราชเกียรติแก่ผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งเกณฑ์เหล่านี้ล้วนมีความสำคัญในเชิงประวัติศาสตร์และคุณค่าของวัดอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เป็นแรงจูงใจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนที่สนใจเดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Boontaeng, 2003; Charoenkittayawut & Monpanthong, 2023) แต่หากในการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดนั้น เนื่องจากคำศัพท์ที่ใช้ในการประกอบเป็นคำที่ใช้แสดงฐานันดรศักดิ์ของวัดมีความซับซ้อนเนื่องจากการใช้ภาษาบาลีเข้ามาประสม เช่น ราช (รา-ชะ พระราชา) + วร (วะ-ระ ประเสริฐ วิเศษ เลิศ) + มหา (มหนต(มหา) ยิ่งใหญ่ กว้างขวาง) + วิหาร (วิ-หา-ระ (วิหาร) จึงมีความซับซ้อนในการเลือกคำในภาษาจีนเข้ามาให้ความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการกำหนดความสำคัญของวัดตามฐานันดรศักดิ์ที่แปรเปลี่ยนไปตามขนาดของสิ่งปลูกสร้าง วัตถุประสงค์ในการก่อสร้างดังกล่าวไปข้างต้น ซึ่งผู้แปลจำเป็นต้องมีความรู้ทั้งในด้านข้อมูลสำคัญของวัด ประวัติความเป็นมา รวมถึงทักษะด้านภาษาอื่น ๆ นอกเหนือจากภาษาจีนเช่น ภาษาบาลี เป็นต้น ในฐานะผู้รับสารนั้นจากผลการศึกษาที่พบชี้ให้เห็นว่ามีเพียงวัดจำนวน 2 วัดที่มีการนำฐานันดรศักดิ์ของวัดบางส่วนมาแปลในชื่อวัดจากจำนวนวัดทั้งหมดที่ทำการศึกษาซึ่งบางวัดในหลายพื้นที่

นั่นก็เป็นวัดหลวงหรือพระอารามหลวงเช่นกัน ซึ่งจากการศึกษาปัจจัยในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยววัดหลวงหรือพระราชวังของไทยนั้น (Onya & Jingwaja, 2006 ; Wongla, 2022) ซึ่งให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความสนใจและให้ความสำคัญซึ่งส่งผลโดยตรงในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวหรือวางแผนการท่องเที่ยวตามจุดต่าง ๆ

จากผลการศึกษาการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีนข้างต้นสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้ ในด้านกลวิธีการแปลผลการศึกษาพบว่ามีการใช้ทั้งสิ้น 4 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการทับศัพท์ กลวิธีการแปล กลวิธีการแปลผสมผสานและกลวิธีการตั้งชื่อซึ่งสอดคล้องกับ (Chomphichit, 2023 ; Thamcharoenkit, 2002 : 11-13) ที่นำเสนอไว้ในการศึกษาก่อนหน้า แต่หากแตกต่างกันในด้านกลวิธีย่อยโดยผลการศึกษาพบว่าในด้านการแปลความหมายสามารถจำแนกได้ 4 กลวิธีย่อย การแปลผสมผสานสามารถจำแนกได้ 11 กลวิธีย่อย และการตั้งชื่อใหม่สามารถจำแนกได้ 5 กลวิธีย่อย ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อมูลรายชื่อต้นทางในภาษาไทยซึ่งแตกต่างกันทั้งด้านสถานที่ตั้งของวัด ประวัติความเป็นมา ลักษณะพิเศษอันโดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะตัวของวัด อีกทั้งการตั้งชื่อ “วัด” ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะที่มีความซับซ้อนทั้งในด้านที่มาและความหมายที่นำมาประกอบเป็นชื่อวัดหนึ่ง ๆ รวมถึงการผสมผสานระหว่างภาษาไทยและภาษาบาลีสันสกฤตในชื่อวัด (Tungkahotara, 2004) ยิ่งทำให้การทำความเข้าใจในการแปลนั้นต้องอาศัยความรู้หลายด้าน เช่น การแยกคำและสมาคำในภาษาบาลี ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ร่วมกับเทคนิคกลวิธีการแปลที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป ซึ่งไม่อาจสามารถใช้กลวิธีใดวิธีหนึ่งในการแปลได้ (Pinmanee, 2011) เช่น การทับศัพท์แบบถ่ายทอดเสียงจากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทางหรือการแปลทั้งหมด (Jatupornpimol, 2014 : 241 ; Newmark, 1982) ในกระบวนการการแปล โดยเฉพาะการแปลชื่อวัดควรต้องคำนึงถึงตัวอักษรที่นำมาใช้ถ่ายทอดเสียง จากผลการศึกษาพบว่ในกระบวนการแปลโดยเฉพาะการแปลชื่อวัดและการแปลผสมผสานนั้นปรากฏพบการเสริมคำ การตัดคำหรือปรับเปลี่ยนเสียงควบกล้ำต่าง ๆ ในภาษาต้นทางเป็นภาษาจีน เช่น การตัดคำว่า “ร่อง” ในชื่อวัดร่องเสือเต้น การเสริมพยางค์ในคำว่า “คราม” ซึ่งมี 1 พยางค์ในภาษาไทย เป็น คำว่า “克朗” ในภาษาจีนซึ่งมี 2 พยางค์ ในการแปลชื่อวัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร เนื่องจากข้อจำกัดด้านการถ่ายทอดคำหรือหน่วยเสียงที่ไม่สามารถหาคำมาทดแทนได้ (Limthawaranun, 2018 : 107) การเลือกใช้คำจึงควรต้องเพิ่มความระมัดระวังและพิจารณาการใช้อักษรที่มีความหมายดี และมีเสียงใกล้เคียงกับคำในความหมายเดิม (Numthong, 2011 : 36) หรือไม่เป็นคำที่ผสมกับคำอื่นในผลงานแปลแล้วเกิดเป็นคำอื่นที่มีความหมายในเชิงลบ (Phromyaem, 2022 : 69) สอดคล้องกับข้อเสนอจากการศึกษาของ (Tongkaw, Chanboon, & Keeratinanthiphat, 2023) ที่ได้เสนอแนะแนวทางในการเลือกใช้ตัวอักษรในการแปลชื่อโบราณสถานในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่ว่าคำว่า “ศรี” ในภาษาไทยเมื่อหาอักษรจีนที่มีเสียงใกล้เคียง เช่น “喜” “西” “锡” ต้องพิจารณาถึงความหมายหากความหมายสัมพันธ์ควรพิจารณาเลือกเสียงที่มีความหมายดีในการแปล แต่หากจากการศึกษาพบว่าในรายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษานั้นชื่อวัดในภาษาจีนที่ใช้ศึกษาไม่ได้คำนึงถึงประเด็นดังกล่าวเท่าที่ควร เช่น กรณี “วัดศรีดอนชัย” ใช้คำว่า “斯里东柴寺” (ตัวอย่างที่ 22) ซึ่งนอกเหนือจากคำว่า “ศรี” แล้วนั้นยังสามารถปรับคำว่า “柴” ซึ่งหมายถึงฟืน เป็น “财” ซึ่งมีความหมายว่า เงินทอง ร่ำรวย เพื่อให้ภาษาที่แปลออกมานั้นมีความเป็นสิริมงคลสอดคล้องกับความชื่นชอบของชาวจีนที่เชื่อในเรื่องความร่ำรวยมั่งคั่ง (Freena, 1990 ; Chandrawongpaisan, 2009 ; Yothinsirikul, 2018) ดังนั้นนอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น ในการแปลจึงควรพิจารณาถึงความสิริมงคลเหมาะสมรวมถึงสะท้อนความเป็นวัดพุทธในวัฒนธรรมไทยและสอดคล้องไปกับบริบทของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคอันเป็นที่ตั้งของสถานที่ (Helleland, 2009 ; Clark, 1998 ; Premsrirat & Khamhiran, 1984)

ในด้านการแปลแบบตั้งชื่อใหม่ การใช้ลักษณะโครงสร้างและวัสดุหลักที่ใช้ในการก่อสร้างวัด สีของวัด เช่น 红庙 蓝庙 银庙 ในการแปลชื่อวัดเป็นภาษาจีนนั้น อาจสร้างความน่าสนใจและอัตลักษณ์ให้แก่ชื่อโดยเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวได้อย่างดีเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว (Rojek, 1997 : 52) แต่การตั้งตามลักษณะเพียงอย่างเดียว หรือตั้งตามสีเพียงอย่างเดียว แต่หากไม่ได้ถ่ายทอดเนื้อหาอื่น ๆ แต่อย่างใด (Craik, 1997) อาจสร้างความคลาดเคลื่อน (mismatch) (Alderman, 2006) ระหว่างนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนและผู้คนในพื้นที่ในการสื่อสารได้ ยกเว้นแต่ชื่อวัดที่ถูกเรียกหรือแปลเป็นภาษาจีนโดยคนพื้นที่จนเป็นคำของคนพื้นที่และเป็นที่ยอมรับทางสังคมและใช้กันทั่วไปไปแล้วโดยเฉพาะชื่อสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ (Kunlatumrong, 2009 ; Numtong, 2011)

การสร้างกรอบในการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัด จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าการตัดหรือละเว้นข้อความบางส่วนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการละการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดในภาษาต้นทาง ลักษณะการแปลเช่นนี้อาจไม่สามารถสะท้อนคุณค่าหรือความสำคัญที่มีความเชื่อมโยงกับประวัติความเป็นมาในการก่อสร้างวัดได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอาจส่งผลต่อความเข้าใจของนักท่องเที่ยว

ในการเข้าเยี่ยมชมวัดนั้น ๆ รวมถึงอาจส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยววัดต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ (Light, 2017 ; MacCannell, 1999) ดังนั้นการแปลชื่อวัดไทยเป็นภาษาจีนจึงควรสร้างกรอบในการแปลฐานันดรศักดิ์ของวัดซึ่งสามารถทำได้เนื่องจากการกำหนดไว้อย่างชัดเจน (Bunpradit, 2010 ; Tungkahotara, 2004) เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้คำในขั้นตอนการแปลในภาษาภาคหน้า โดยมีหน่วยงานภาครัฐร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้ามากำหนดมาตรฐานให้มีความสอดคล้องและความเป็นเอกภาพของทุกภาคส่วนเพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้รับสารหรือนักท่องเที่ยว (Chaitheerasuwet & Srihirun, 2019)

## References

- Alderman, D. H. (2006). Naming Streets for Martin Luther King, Jr.: No easy road. In R.Schein (Ed.), *Landscape and Race in the United States*, (pp. 213-236). New York: Routledge.
- Alderman, D. H. (2016). Place, Naming and The Interpretation of Cultural Landscapes. In P. Howard, & B. Graham. (Eds.), *The Routledge Research Companion to Heritage and Identity*, (pp. 195-213). Routledge.
- Amornkosit, K. (2019). A Study of Chinese Application for Thai Temple Tourism: Case Study as Trimitr Wittayaram. *Chinese Language and culture journal*, 6(2), 33-46. (In Chinese)
- Bunpradit, P. (2010). *Wat Ko Mi Chan*. Retrieved 20 April 2024, from <http://legacy.orst.go.th/?knowledges> (In Thai)
- Boontaeng, C. (2003). *The Attitude and Impressions of International Tourists towards Visiting Thailand*. Master Thesis, M.A. in Public Administration, Graduate School Chulalongkorn University, Thailand. (In Thai)
- Caiazzo, L., Coates, R., & Azaryahu, M. (Eds.). (2020). *Naming, Identity and Tourism*. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing
- Chaitheerasuwet, P. & Srihirun, M. (2019). Lampang Tourist Attraction Names: Strategies and Errors in Translation from Thai to Chinese. *Silpakorn University Journal*, 39(5), 22-41. (In Thai)
- Changam, S. (1987). Phut Satsana Kap Sangkhom Thai. *Journal of Social Science Review*, 6(3). (In Thai)
- Chandrawongpaisan, P. (2009). *108 Chinese good luck symbols*. Bangkok: SE-EDUCATION. (In Thai)
- Chaplaincy Division. (2024). *Dhammanusat*. Retrieved 25 July 2024, from <https://cpc.raf.mi.th/index.php/e-learning/2019-05-08-14-39-51> (In Thai)
- Charoenkittayawut, S. & Monpanthong, P. (2023). Tourist Motivation Among Mianland Chinese Tourists Visiting Thailand. *Journal of Technical Education Development*, 36(128), 116-126. (In Thai)
- Chitpakdee, P. W. N., Dokbua, F., & Anothai, S. (2020). Guideline for Applying Buddhist and Postmodern Philosophy in The Development of Buddhist Tourism in Songkhla Province. *Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology*, 5(6), 58-67.
- Chomphichit, A. (2023). Translation Strategies of Tourist Attraction Names in Thailand to Chinese. *Journal of Sinology*, 17(1), 56-80. (In Thai)
- Chomrom Tham Thara. (2015). *Phasa Bali Wan La Kham*. Retrieved 25 July 2024, from <https://dhamtara.com/?p=4367> (In Thai)
- Chonburi Provincial Office of Buddhism. (2024). *Wat Yansangwararam Woramahawihan*. Retrieved 24 July 2024, from <https://cbi.onab.go.th/th/content/category/detail/id/110/iid/7461>
- Clark, I. D. (1998). *What's in a Name?: Naming as a Management Tool in Site Protection Working Paper70/98*. Melbourne: Monash University.
- Craik, J. (1997) The culture of tourism. In C. Rojek, & J. Urry. (Eds.), *Touring cultures : Transformations of travel and theory*, (pp.113-136). Psychology Press.



- Dechawongse, S. & Gomaratut, S. (2014). *The Requirement of Foreign Languages of Buddhist Temples in Bangkok*. Bangkok: Dhurakih Pundit University. (In Thai)
- Department International Trade Promotion. (2023). *Prathet Thai Chut Mungmai Khong Nakthongthieo Chao Chin*. Retrieved 20 April 2024, from <https://www.ditp.go.th/post/151814>
- Digital Government Development Agency. (2024). *Thailand Tourism Outlook*. Retrieved 20 April 2024, from <https://data.go.th/blog/tourism-2015-2020>
- Freena, B. (1990). *Chinese beliefs*. 2nd ed. Bangkok: Yinyang publishing.
- Helleland, B. (2009). Place Names as Identity Markers. In W.Ahrens, S. Embleton, & A.Lapierre, (Eds.), *Proceedings of International Congress of Onomastic Sciences*, pp. 501-510, August 17-22, 2008. York University, Toronto, Canada.
- Iamworamate, T. (2019). *Chinese-Thai dictionary new edition*. 37th ed. Bangkok: Luamsarn.
- Jatupompimol, K. (2014). Translation of Thai Tourist Attraction Names Into Chinese. *Journal of the Faculty of Arts, Silpakorn University*, 36(1), 226-244. (In Thai)
- Kunlatumrong, R. (2009). *Understand Language to Translate: from Theories to Practice*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Laomanacharoen, S. (2023). phrasisanphetdaya phraphuttharup haeng ratchawong Suphanphum. Retrieved 24 July 2024, from [https://www.museumsiam.org/museumcore\\_Phrasrisanphet](https://www.museumsiam.org/museumcore_Phrasrisanphet)
- Light, D. (2017). Tourism and Toponymy: Commodifying and Consuming Place Names. In A.A.Lew. (Ed.), *New Research Paradigms in Tourism Geography*, (pp. 141-156). Abingdon: Routledge.
- Limthawaranun, W. (2018). The Strategies of Using Chinese Characters in Transliteration of Thai names. *Language and Linguistics*, 36(special issue), 101-126. (In Thai)
- MacCannell, D. (1999). *The Tourist: A New Theory of the Leisure Class*. 2nd ed. Berkeley: University of California.
- Madhyamapurush, W. (2009). Tourism Marketing for Long Stay Japanese Pensionertourists in Chiangmai. *Journal of Thai Hospitality & Tourism*, 8(2), 48-61. (In Thai)
- Ministry of Tourism and Sports. (2024). *Tourism Statistics 2024*. Retrieved 20 April 2024, from <https://www.mots.go.th/news/category/411>
- Ministry of Tourism and Sports. (2024). *Wat Suwankuha*. Retrieved 25 July, 2024, from <https://thai.tourismthailand.org/Attraction>
- Ministry of Religious Affairs, Department of Ecclesiastical Affairs. (1915, 3 October). Announcement on the Organization of Royal Monasteries. *Royal Thai Government Gazette*. 32, 384. (In Thai)
- National Statistical Office. (2023). *Number of Congregations by Religion: 2008, 2011, 2014 and 2018*. Retrieved 25 July, 2024, from [https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics\\_and\\_indicators?impt\\_branch=304](https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/statistics_and_indicators?impt_branch=304)
- Newmark, P. (1982). *Approaches to Translation*. Oxford: Pergamon Press.
- Nie, A. (2013). *Research on Thailand's Budish Tourism Development*. Master Thesis, M.A. in Tourism management, Heilongjiang University, China. DOI:10.7666/d.Y2323472. (In Chinese)
- Numthong, K. (2011). *Tamra Kan Plae Phasa Thai Pen Phasa Chin*. 2nd ed. Bangkok: Confucius Institute at Kasetsart University. (In Thai)
- Office of the Royal Society. (2011). *The Royal Institute Dictionary 2011*. Retrieved 25 July, 2024, from <https://dictionary.orst.go.th/index.php>
- Onya, P. & Jingwaja, S. (2006). *The Attitude of Chinese Tourist for Grand Palace and Wat Phrasrirattana Sasadaram (Imeral Buddha)*. Master Thesis, M.A. in Hotel, Naresuan University, Thailand. (In Thai)

- Phra Thammakosachan. (2015). *Thai National Religion*. Retrieved 25 July, 2024, from <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14216> (in Thai)
- Phromyaem, K. (2022). A Study of Thai-Chinese Translation for Streets Names in Chiang Rai Municipal Area. *Chinese Studies Journal Kasetsart University*, 15(2), 36-73. (In Thai)
- Pinmanee, S. (2011). *Advanced Translation*. 4th ed. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Prapagorn, P. (2022). The Study on Thai to Chinese Translations: Names of the Important Historical Places in Three-Buri (Lopburi, Singburi and Saraburi). *Journal of Arts and Thai Studies*, 44(1), 64-78. (In Thai)
- Premssirat, S. & Khamhiran, S. (1984). *Chu Muban Khong Amphoe Muang Surin*. Nakhon Pathom: Research Institute for Languages and Cultures of Asia Mahidol University. (In Thai)
- Rojek, C. (1997) Indexing Dragging and The Social Construction of Tourist Sights. In C. Rojek, & J. Urry (Eds.). *Touring cultures: Transformations of travel and theory*, (pp.52-74). Psychology Press.
- Ruttanavisanon, W. & Agmapisarn, C. (2022). Religious Tourism in Thailand A review of Thai Literature from 2012-2021. *Social Science Asia*, 8(1), 12-25.
- Silawanna, S. (2007). *Tourism and The Propagation of Buddhism The Role of Temples in Bangkok Casse Study of Wat Bowonniwet Vihara and Wat Benchmabophit Dusitwanaram*. College of Religious Studies, Mahidol University. (In Thai)
- Srisawan, C. & Kaewluan, K. (2007). *The Cultural Tourism: A Case Study of Gouy Community Culture in The Area of South Esan and South of Laos*. Bangkok: The Thailand Research Fund.
- Thamcharoenkit, K. (2010). *Principal of Thai-Chinese Translation*. Bangkok: Siam Chinese Publishing.
- Todongtong, S. & Netsombutphol, J. (2019). Translation Strategies of The Tourist Attractions Names In Chinese to Thai : A Case Study of 《畅游泰国》 Guide to Thailand Book. *Phranakhon Rajabhat Research Journal: Humanities and Social Sciences*, 14(2), 342-358. (In Thai)
- Tongkaw, N., Chanboon, S., & Keeratinanthiphat, S. (2023). A Study of Thai-Chinese Transliteration for Archaeological Sites' Names in Mueang District Chiang Mai Province. *Mangrai Saan Journal*, 11(2), 117-135. (In Thai)
- Tungkahotara, N. (2004). *The Naming of Buddhist Temples in Bangkok*. Master Thesis. M.A. in Linguistics, Mahidol University, Thailand. (In Thai)
- Wat Yansangwararam Chon Buri*. (2018, December 19). Retrieved 24 July 2024, from <https://n9.cl/wwauzo>
- Wat Srisuphan*. (2024). *History of Wat Srisuphan*. Retrieved 24 July 2024, from <http://วัดศรีสุพรรณ.com/about-watsrisuphun/>
- Woraphon, S. (2003). Wat : Laneg Thongthieo Thang Sinlapakam. *Tourism Journal*, 22(3), 46-63. (In Thai)
- Wongla, C. (2022). A Study on the Travel Behavior and Satisfaction of Chinese Tourists at Chedi Luang Temple in Chiang Mai. *Journal of Aviation, Travel, and Service*, 1(2), 81-100. (In Thai)
- Yothinsirikul, S. (2018). Chinese Auspiciousness and Feng Shui Science among Chinese-Thai people in Yaowarat Community. *Silpakorn University e-Journal*, 38(5), 119-143. (In Thai)